

РЕШЕНИЕ

№ 680

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 25.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **6761** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от И. В. Д., срещу заповед № 201/22.04.2020г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че оспорената заповед е без предмет – липсва посоченото в нея нарушение на чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, както и съзнателно поведение на дружеството, довело до предоставяне на невярна или заблуждаваща информация за потребителите. Възражава се още, че в оспорения акт не е отразена вярно наличната към момента на проверката фактическа обстановка, както и не е съобразен факта, че намалението на стоки с 50 % е конкретизирано с надпис „търсете червения етикет“, т. е. само стоките отбелязани с червен етикет са намалени на 50 %. Според жалбоподателя събраните и анализирани от административния орган доказателства не обуславят извод за търговска практика, съдържаща невярна информация, която да подвежда, а и не е доказано, че именно във връзка с така представената информация е взето решение от потребител, което иначе не би взел. Твърди се още, че самият проверяващ е написал в констативния протокол, че има табела и с намаление 20 %, което намаление практически обхваща абсолютно

всички стоки, за които е констатирано намаление, като от изброените артикули е видно, че няма такива, които да са под 20%, което означава, че не е налице втори и трети елемент от фактическия състав на твърдяното нарушение. Възражава се още, че в обжалваната заповед липсват мотиви и не е обоснована необходимостта от налагането на принудителна административна мярка /ПАМ/, като налагането на последната не отговаря на нито на една от целите, закрепени в чл. 22 от ЗАНН. Жалбоподателят счита, че доколкото в конкретния случай към датата на издаване на заповедта по чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП няма никакви констатации нелоялната практика все още да се прилага, то заповедта за прекратяване на тази практика несъответства на целта на закона и на целта на директивата 2005/29 на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. Претендира се от съда да постанови решение, с което да бъде отменена заповед № 201/22.04.2020г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, както и да бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ /КЗП/ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № 201/22.04.2020 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, на основание чл. 68л, ал. 1 във връзка с чл. 68в, чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал. 1, предл. първо от ЗЗП, е забранено на [фирма] при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика чрез поставяне на невярна информация относно процента на намаление на цените на 21 вида стоки, обект на намаление, имащо за резултат или възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практиката в нарушение на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 във връзка с чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68в от ЗЗП /съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща/. Административният орган е констатирал, че в магазин за продажба на сувенири в [населено място], стопанисван от жалбоподателя, се провежда намаление на цените на част от предлагания асортимент, като на входа е поставено съобщение за намаление с текст: „Намалението важи от 01.01.2020 г. до 31.01.2020 г.“, но в съобщението липсва информация за стоките или групата от стоки, за които е валидно намалението, както и че стоките, обект на намалението, са изложени за продажба на потребителите отделно от стоките, предлагани на редовна цена, на специално обозначени места чрез поставени табели с текст: „ -50% Намаление на стоки! Търсете червения етикет! Намалението важи от 01.01.2020г. до 31.01.2020г.“, като е налична на друго място и табела със същия текст, но с посочен % на намалението - 60%. Установено е също така, че поставените стоки, обект на намалението, на обозначените места са с две цени - стара, която е зачертана, и нова, валидна за намалението, изписана в червен цвят. При проверка за начина на изчисляване на новата цена предвид обявения % на намалението, съответно -50% и 60% /1 вид стока/, е установено, че в повечето случаи, подробно описани в заповедта,

новата цена не е в размер на - 50% от старата цена, както е обявено в табелите. При така установеното в мотивите на заповедта е прието, че жалбоподателят в търговска си практика използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като чрез поставените етикети в червен цвят, с които е обозначена новата, валидна цена за осъществяваното намаление за периода от 01.01.2020 г. до 31.01.2020 г., не е в размер на обявения чрез табели процент на намаление: -50% / за 21 вида стоки/, а е в размер различен и по-малък %, вследствие на което въвежда потребителите в заблуждение относно процента на намаление, на който биха могли или са закупили от тези стоки. Според административният орган заблуждаващата нелоялна търговска практика се изразява в това, че чрез поставяне на невярна информация относно процента на намаление на цените на стоките, обект на намалението има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването на търговската практика. Заповедта е постановена въз основа на решение на Комисията за защита на потребителите по т. 10 от Протокол № 4/06.03.2020 г.

Процесната заповед е издадена във връзка с план – програма на КЗП за месец януари 2020 г., при която е извършена проверка от длъжностни лица в магазин за продажба на сувенири в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], в резултат на която е съставен констативен протокол № К-2690288/08.01.2020г. Протоколът е съставен в присъствието на продавач-консултант в магазина – Г. Ц. Х., която отказва да го подпише, като в края на протокола е направено следното отбелязване „След прочитане на КП от продавач-консултанта по телефона на управителя, същият заяви, че ако се допише в КП, че имало табела 20 и 30 %, тогава да се подпише КП, като МОЛ отказва да се подпише“. С докладна записка изх. № Ц-02-175/21.02.2020 г. главен директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ е поискал от КЗП произнасяне във връзка с извършената проверка в магазина за сувенири в [населено място]. В докладната записка се описват констатациите от проверката и се посочва, че [фирма] използва заблуждаваща нелоялна търговска практика чрез поставяне на невярна информация относно процента на намаление на цените на стоките, обект на намалението и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използване на търговската практика.

Като част от административната преписка по делото е приложен и приет като доказателство и Акт № К-0051920/18.05.2020 г.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Видно от приложен по делото заверен препис на оспорената заповед, последната е връчена на упълномощен представител на жалбоподателя на 26.05.2020 г., като жалбата срещу нея до съда е подадена на 08.06.2020 г., съгласно поставен върху нея вх. № Ц-03-5001/08.06.2020 г., т. е. в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Процесната заповед е издадена от компетентен административен орган в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, както и в предписаната от закона форма. Видно от нейното съдържание изчерпателно са посочени както

правните, така и фактическите основания за издаването ѝ в съответствие с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигуряване възможност на жалбоподателя да организира адекватно защита си.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. В процесния случай, от приетите по делото писмени доказателства, безспорно се установява, че административното производство е образувано в съответствие с чл. 68л, ал. 4, предл. първо от ЗЗП – служебно, при извършена планова проверка от длъжностни лица на КЗП, за резултатите от която е съставен и констативен протокол.

Настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е съответна и на целта на закона, формулирана в чл. 68б, ал. 1 от ЗЗП – осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Административният орган правилно е издирил и приложил също така и материалния закон – чл. 68в и чл. 68г, ал. 4 във връзка с чл. 68д, ал. 1, предл. първо от ЗЗП, и наведените в този смисъл доводи от жалбоподателя за незаконосъобразност на акта се явяват неоснователни. С императивната норма на чл. 68в от ЗЗП е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики, като в ал. 4 на чл. 68г от ЗЗП е установено, че нелоялна е и заблуждаващата и агресивна търговска практика по чл. 68д – чл. 68 к. Съгласно приложимата норма на чл. 68д, ал.1, предл. първо от ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща, както и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика. Легалното определение на понятието „търговска практика” се съдържа в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, съгласно която норма това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

В процесния случай жалбоподателят не е оборил констатациите, отразени в констативен протокол № К-2690288/08.01.2020г., както и факта, че е обявил на входа на проверявания обект съобщение за намаление с текст: „Намалението важи от 01.01.2020 г. до 31.01.2020 г.”, но в съобщението липсва информация за стоките или групата от стоки, за които е валидно намалението, както и че стоките, обект на намалението, са изложени за продажба на потребителите отделно от стоките, предлагани на редовна цена, на специално обозначени места чрез поставени табели с текст: „-50% Намаление на стоки! Търсете червения етикет! Намалението важи от 01.01.2020г. до 31.01.2020г.”, и табела със същия текст, но с посочен % на намалението - 60%. Не е оборено в настоящото производство и обстоятелство, че цената, върху поставените етикети в червен цвят, с които е обозначена новата, валидна цена за осъществяваното намаление за периода от 01.01.2020 г. до 31.01.2020 г., не е в размер на обявения чрез табели процент на намаление: -50% /за 21 вида стоки, изчерпателно изброени в констативния протокол и заповедта/, а е в размер различен и по-малък от 50 %. В тази връзка следва да се има предвид, че в

действителност изчислените нови цени, на които се продават стоките, обект на намалението, не са изчислени в размер на -50%, а на значително по-малък % от обявения, а именно - в порядъка от -25% до -48%. Неоснователно се явява и възражението на жалбоподателя, че в оспорения акт не е съобразен факта, че намалението на стоки с -50 % е конкретизирано с надпис „търсете червения етикет“, т. е. само стоките отбелязани с червен етикет са намалени на 50 %. Видно от съдържанието на процесната заповед описаните 21 вида стоки, при които не се установява процент на намалението -50 %, а такъв в порядъка на -25 % до -48 %, са именно такива, които са с поставен червен етикет. Следва да се има предвид също така, че ирелевантно за предмета на спора е и соченото от жалбоподателя обстоятелството, че в търговския обект е имало табела и с намаление 20 %, което намаление практически обхващало абсолютно всички стоки, доколкото не се установява по делото в проверявания обект да е имало стоки с намаление от -20 %. Нито една от описаните също така в констативния протокол и оспорената заповед стоки не е с намаление от -20 %. При тези данни по делото законосъобразен е изводът на административния орган, че предоставянето на невярна информация от страна на жалбоподателя за размера на намалението на цените на част от предлаганите стоки в стопанисвания от него търговски обект съставлява заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. първо от ЗЗП.

Не на последно място прилаганата от жалбоподателя практика води или може да доведе и до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази търговска практика, тъй като променя и е в състояние да повлияе съществено върху поведението на средния потребител. Така направеното представяне в търговския обект за намаление на цените на неговия вход и големите табели в обекта с надписи: „-50 % намаление на цените” е в състояние да заблуди потребители да посетят именно този търговски обект и да насочат вниманието си към изложените в него стоки, обект на намалението, поради обявена цена с -50 % намаление, което решение те не биха взели при други обстоятелства. Вземайки решение да закупи някоя от тези стоки, потребителят най-вече би направил своя избор като вземе предвид високият процент на намалението, обявено чрез голяма табела, както и намалената цена, посочена чрез червен етикет. Съдът намира, че именно тази търговската практика е повлияла за вземането на търговско решение от потребителя и икономическото му поведение е могло да бъде друго без използването на тази търговска практика, като се има предвид и разликата между обявения процент на намаление -50 % на някои стоки и действително установения размер на намалението на цените на тези стоки – в порядък от -25% до -48 %.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че наложената мярка е без предмет, както и несъответна на целта на закона, тъй като към момента на издаване на процесната заповед практиката не се прилага. В тази връзка следва да се има предвид, че приложената в конкретния случай принудителна административна мярка има двойка функция – както да преустанови извършването на конкретна нелоялна практика, така и да предотврати за в бъдеще нейното прилагането. В разпоредителната част на оспорената заповед ясно е формулирана волята на органа, а именно дружеството да не прилага описаната нелоялна заблуждаваща търговска практика. Придавайки й по този начин превантивен ефект, с цел защита на потребителите, органът поставя обща забрана за продължаване на описаното противоправно поведение, мотивите за което се съдържат в административния акт. С оглед на това и неприлагането му към датата

на издаване на заповедта е правноирелевантно.

Предвид гореизложеното оспорената заповед е правилна и законосъобразна, а така подадената жалбата се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на ответника жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от И. В. Д., срещу заповед № 201/22.04.2020г. на председателя на Комисията за защита на потребителите, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: